

NUMAI BUCURIE

Emiliano Ponce, 1950

1. Nu-mai bu-cu-ri-e, nu-mai vo-io-și-e, A-fă-cut să fi-e Dom-nul pe pă-mânt,
 2. Nicio fră-mân-ta-re, nici un val de ma-re Nu va fi în sta-re să lo-veas-că-n noi.
 3. Pe a vie-ții ca-le, din a-șa-n-du-ra-re, Plo-i de o-sa-na-le se re-var-să-n cânt.

Tri-luri mi-nu-na-te, gla-suri fer-me-ca-te, Su-fle-te cu-ra-te, nu-mai vis și cânt.
 Za-re de lu-mi-nă e de pa-ce plină, I-ni-ma se-n-chi-nă, pa-cea e-nu-șu-voi.
 Nu-mai bu-cu-ri-e, nu-mai vo-io-și-e Fa-ce iar să fi-e Dom-nul pe pă-mânt.

Cân-tă i-ni-ma bu-nă-ta-tea Sa, A-șa le-a fă-cut I-sus la-n-ce-put pen-tru sla-vă Sa.

Cân-tă i-ni-ma bu-nă-ta-tea Sa, A-șa le-a fă-cut I-sus la-n-ce-put pen-tru sla-vă Sa.